

- tytułem szkody poniesionej z racji bezprawnego, nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego działania Komisji Europejskiej, prowadzącej postępowanie bez materialnych podstaw ani dowodów:
 - kwoty 39 293,38 EUR tytułem szkody majątkowej z racji kosztów wynajęcia adwokatów;
 - kwoty 872,74 EUR tytułem szkody majątkowej z racji kosztów przejazdów;
 - kwoty 500 000 EUR tytułem krzywdy z racji niezaprzeczalnego naruszenia reputacji i dobrego imienia;
 - kwoty 500 000 EUR tytułem naprawienia doznanej szkody fizycznej i krzywdy polegającej na pogorszeniu jego stanu zdrowia;
 - kwoty 2 125,56 EUR tytułem naprawienia szkody majątkowej z racji kosztów badania i leczenia.
- Zasądzenie od Komisji Europejskiej kwoty 3 000 EUR tytułem kosztów niepodlegających zwrotowi oraz obciążenie całością kosztów postępowania, z zastrzeżeniem możliwości dostosowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący niezgodnego z prawem działania Komisji Europejskiej i dopuszczenia się przez nią poważnego zamierzonego niezgodnego z prawem działania, polegającego na tym, że nie postępowala ona, po pierwsze, zgodnie z zasadą dobrej administracji, po drugie, z obowiązkiem staranności, a po trzecie, z zasadami prawa do obrony, poprzez naruszenie art. 41 i 48 Karty praw podstawowych.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2018 r. – Braesch i in. / Komisja

(Sprawa T-161/18)

(2018/C 190/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anthony Braesch (Luksemburg, Luksemburg), Trinity Investments DAC (Dublin, Irlandia), Bybrook Capital Master Fund LP (Wielki Kajman, Kajmany), Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP (Wielki Kajman, Kajmany), Bybrook Capital Badminton Fund LP (Wielki Kajman, Kajmany) (przedstawiciele: M. Siragusa, A. Champsaur, G. Faella, i L. Prosperetti, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (2017) 4690 final z dnia 4 lipca 2017 r. ⁽¹⁾ w sprawie SA. 47677 (2017/N);
- alternatywnie, stwierdzenie nieważności wspomnianej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona instrumentów FRESH ⁽²⁾;
- nakazanie Komisji zapłaty kosztów prawnych i innych kosztów poniesionych w niniejszej sprawie;
- podjęcie innych środków, jakie Sąd uzna za stosowane, w tym środków organizacji postępowania na podstawie art. 89 § 3 lub środków dochodzenia na podstawie art. 91 § 1 lit. b) regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący sprzecznego z prawem zatwierdzenia przez Komisję środka podziału ciężarów w ramach zapobiegawczego dokapitalizowania z naruszeniem art. 18 i 21 rozporządzenia (EU) nr 806/2014 (brak uzasadnienia) ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący sprzecznego z prawem wymagania przez Komisję unieważnienia umów FRESH (oczywiste naruszenie prawa poprzez wyjście od komunikatu bankowego ⁽⁴⁾ naruszenie zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania, brak uzasadnienia).
3. Zarzut trzeci dotyczący traktowania przez zaskarżoną decyzję w dyskryminujący sposób posiadaczy FRESH [naruszenie prawa do równego traktowania, chronionego na podstawie art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) i art. 14 protokołu 12 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”), oczywisty błąd w ustaleniach, brak uzasadnienia].
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję prawa własności posiadaczy FRESH (naruszenie praw własności chronionych na podstawie art. 17 karty i art. 1 protokołu 1 do EKPC, brak uzasadnienia).
5. Zarzut piąty dotyczący braku wszczęcia przez Komisję formalnego dochodzenia niezależnie od tego, że istniały poważne wątpliwości co do zgodności środków z prawem UE (naruszenie art. 108 ust. 2 i 3 TFUE, naruszenia art. 4 ust. 3 i ust. 4 rozporządzenia Rady 2015/1589 ⁽⁵⁾), oczywisty błąd w ustaleniach, brak uzasadnienia).

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, C 40, s. 7.

⁽²⁾ Floating Rate Equity linked Subordinated Hybrid (podporządkowane hybrydowe obligacje o zmiennej stopie oprocentowania, rodzaj obligacji).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. U. 2014, L 225, s. 1).

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”) (Dz. u. 2013, C 216, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2018 r. – Région de Bruxelles-Capitale / Komisja Europejska

(Sprawa T-178/18)

(2018/C 190/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Région de Bruxelles-Capitale (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Bailleux i B. Magarinos Rey)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia [wykonawczego Komisji (UE) 2017/2324 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej glifosat, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. 2017 L 333, s. 10)], z zachowaniem jego skutków do czasu jego zastąpienia w rozsądnym terminie, najpóźniej do dnia 16 grudnia 2021 r.;